

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/205/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613211257
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1613211257.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Okresný súd Malacky, so sídlom v Malackách, Mierové námestie 10, IČO: 42 128 226, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 30. januára 2014 č. k. 5C/321/2013-17 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým navrhovateľ žiadal prikázať odporcovi, aby sa zdržal až do uplynutia lehoty stanovenej ustanovením § 77 ods. 4 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku uzatvorenia zmluvy o prevode správy súdnych pohľadávok.

V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ uviedol, že mu reálne hrozí riziko nezákonného postihu jeho majetku (peňažných prostriedkov na účte v banke) a to nariadením výkonu rozhodnutia ukladajúceho povinnosť úhrady súdnej pohľadávky po tom, čo okresný súd ako správca v zmysle ustanovenia § 3 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok uzatvorením zmluvy o prevode správy súdnej pohľadávky túto prevedie na Krajský súd v Bratislave.

Pokiaľ ide o podmienku existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi konania, potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania a reálnu hrozbu bezprostredne hroziacej ujmy na strane navrhovateľa, súd prvého stupňa uvedené nemal za osvedčené. Súd ako správca súdnej pohľadávky v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, je povinný v zmysle § 3 ods. 3 citovaného zákona zmluvou o prevode správy súdnej pohľadávky ju previesť na Krajský súd v Bratislave, v prípade ak súdna pohľadávka nebola zaplatená v ustanovenej lehote. V konkrétnom prípade sa tak navrhovateľ v rozpore s citovanými ustanoveniami zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by sa súd (odporca) zdržal uzatvorenia zmluvy o prevode správy súdnych pohľadávok, na uzatvorenie ktorej súd zaväzuje priamo zákon. Súd preto konštatoval, že je v rozpore s princípmi demokratického a právneho štátu, ktorým Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, aby súd vydal rozhodnutie (hoci aj predbežnej povahy), ktoré by komukoľvek, teda aj súdu samotnému ako štátnemu orgánu, prikazovalo zdržať sa konania, na ktoré ho výslovne zaväzuje zákon.

Pokiaľ ide o nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, na ktorú sa navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie konania odvoláva, týkajúcu sa reálneho rizika nezákonného postihu majetku navrhovateľa (peňažných prostriedkov na účte v banke), súd prvého stupňa konštatoval, že nie je možné vyvodzovať zo zákonného postupu súdu resp. iných štátnych orgánov, že by navrhovateľovi týmto bola spôsobená ujma na majetku. Postup súdu lege artis (v súlade s právom) pojmovovo vylučuje spôsobenie akejkoľvek majetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

V konkrétnom prípade navrhovateľ namieta nezákonnosť vyrubenia súdneho poplatku podľa položky 17a prílohy č. I zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov za vznesenie námietky zaujatosti, ktorý je vo výške 66,- Eur. Ako je súdu známe z jeho úradnej činnosti, navrhovateľ vystupuje v obdobných prípadoch opakovane a namieta vyrubenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti. O odvolaní voči uzneseniam súdu prvého stupňa rozhodoval odvolací súd - Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom uznesení č. k.: 3Co/162/2013-27 zo dňa 04. 04. 2013, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 11C/233/2012-9 zo dňa 08. 10. 2012 vo veci vyrubenia súdneho poplatku podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov uviedol, že: „súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti vo výške 66,- Eur. K odvolacej argumentácii navrhovateľa treba uviesť, že nutná delegácia v zmysle § 12 ods. 1 O. s. p., je vždy dôsledkom vylúčenia všetkých sudcov súdu v zmysle § 14 O. s. p., pričom k ich vylúčeniu dôjde buď na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom konania alebo na tom základe, že samotní sudcovia sa cítia byť vo veci zaujatí. Nakoľko sudcovia súdu prvého stupňa sa vo veci necítili byť zaujatí, návrh navrhovateľa na nutnú delegáciu v zmysle § 12 ods. 1 O. s. p., musel byť z jeho strany podmienený vznesením námietky zaujatosti všetkých sudcov tohto súdu.“ S poukazom na citované odôvodnenie unesenia Krajského súdu v Bratislave mal súd prvého stupňa za to, že vyrubenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti v súlade s položkou 17a Sadzobníka súdnych poplatkov bolo v súlade so zákonom a rovnako tak je v súlade so zákonom č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, keď súd, na ktorom vznikla súdna pohľadávka, túto prevedie zmluvou o správe súdnych pohľadávok na Krajský súd v Bratislave, ktorý plní funkciu justičnej pokladnice v zmysle § 4 ods. 1 citovaného zákona.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ. Namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, nekonzistentnosť a nepresvedčivosť jeho odôvodnenia, z ktorého nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, napadnuté rozhodnutie preto porušuje základné právo navrhovateľa na spravodlivé súdne konanie. Absencia riadneho odôvodnenia spôsobuje navrhovateľovi to, že tento nemá možnosť formulovať argumentačnou obranu voči napadnutému rozhodnutiu, keďže prakticky nie je možné zistiť, na čom súd založil svoje rozhodnutie. Týmto postupom prvostupňového súdu došlo podľa odvolateľa k odňatiu možnosti konať pred súdom. Rovnako odvolateľ namieta, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd vychádzal z domnienky, že ak existuje právna úprava postupu pri vymáhaní súdnej pohľadávky, nie je možné do tohto postupu vstúpiť za žiadnych okolností. Takýto záver je v rozpore s funkciou inštitútu predbežného opatrenia, podľa ktorého je prípustné predbežné opatrenie nariadiť, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, čoho sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia dostatočne zdôraznil a preukázal potrebu jeho nariadenia, prvostupňový súd však vo svojom rozhodnutí na argumenty navrhovateľa nereflektoval a nijakým spôsobom sa s nimi nevysporiadal. Rozhodnutia, ktoré prvostupňový súd považoval za právoplatné a vykonateľné, označil odvolateľ za nulitné právne akty, nezakladajúce žiadne právne následky, a teda ani postup podľa § 3 ods. 3 a § 4 ods. 1 zákona číslo 65/2001 Z. z., ktorou argumentáciou navrhovateľa sa prvostupňový súd vôbec v rozhodnutí nezaoberal. Nakoniec odvolateľ poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd sa nevysporiadal ani s argumentami navrhovateľa, poukazujúcimi na existenciu konfliktu záujmov na strane súdu respektíve jeho sudcov, ktorí navrhovateľovi nariadili povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti, súčasne ten istý súd, resp. sudcovia toho istého súdu majú rozhodovať o nariadení predbežného opatrenia. Už v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ poukázal na pomer sudcu k veci, ktorý má za následok jeho zaujatosť, podľa odvolateľa teda bolo potrebné, aby súd postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 O. s. p., s následným postúpením veci z hľadiska nutnosti podľa ustanovenia § 12 ods. 1 O. s. p. Súčasne však poukázal na to, že ani v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ani v odvolaní proti napadnutému rozsudku nevznáša námietku zaujatosti podľa § 15a O. s. p. a nenavrhuje ani postúpenie veci z hľadiska vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O. s. p., napriek tomu mal za to, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca. Opodstatnenosť jeho tvrdení podľa neho potvrdzuje aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. októbra 2013 pod sp. zn. 9NcC/79/2013, kde na základe rovnakých skutkových a právnych okolností ako v danej veci dospel odvolací súd k záveru, že sudcovia iného prvostupňového súdu sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení, z ktorého dôvodu aj vec prikázal inému súdu rovnakého stupňa. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov navrhol navrhovateľ napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto na ďalšie konanie.

Odvolačný súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., dospel pritom k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

Námietka odvolateľa, týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia neobstojí, keď toto rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 O. s. p. Súd prvého stupňa citoval právne predpisy, ktoré aplikoval v prejednávanej veci, z ktorých vyvodil svoje právne závery, tieto vysvetlil zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu. S poukazom na relevantnú judikatúru sa stotožnil s názorom, že z hľadiska obsahového v podanej žalobe išlo o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom súdu prvého stupňa, za správny tiež označil následný postup prvostupňového súdu pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Rovnako tak sa vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia so všetkými predpokladmi pre nariadenie predbežného opatrenia, odôvodnenie napadnutého uznesenia tak dalo odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s vecou. Skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s Čl. 6 ods. 1 Dohovoru ochrane ľudských práv a slobôd a Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa ako celok požiadavky zákona na odôvodnenie rozhodnutia spĺňa.

Dôvodnou nebola ani námietka odvolateľa, že v konaní pred súdom prvého stupňa rozhodoval vylúčený sudca. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v iných veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej je odporcom súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (uznesenie NS SR z 31. mája 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Odvolačný súd tak konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani skutočnosť, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neosvedčil žiadnym spôsobom naliehavú potrebu rýchleho a okamžitého zásahu súdu v danom prípade, odvolačný súd zastáva názor, že nariadením predbežného opatrenia by postupoval contra legem, a podporil by tak svojím rozhodnutím nezákonný postup, nakoľko povinnosť platiť súdny poplatok vyplýva zo zákona pre každého účastníka súdneho konania, teda aj pre navrhovateľa, ktorý sa s návrhom na súd obrátil. Súd je rovnako viazaný lehotami, vyplývajúcimi z ust. § 13 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, súd je povinný lehoty rešpektovať a prípadným vyhovením návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia by mohlo dôjsť k uplynutiu tejto zákonnej lehoty.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, z hľadiska jeho vecnej správnosti, stotožniac sa rovnako s odôvodnením napadnutého uznesenia podľa § 219 ods. 2 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.